

Sygn. akt: I C 360/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Cichocki
Protokolant:	sekretarz sądowy Krystian Kuciński

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa P. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę i podwyższenie renty

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda P. J.:

a) tytułem zadośćuczynienia kwotę 35 000,00 (trzydzieści pięć tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 14.01.2020r. do dnia zapłaty;

b) tytułem odszkodowania kwotę 54 372,71 (pięćdziesiąt cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt dwa i 71/100) złote z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 2 470,72 (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt i 72/100) złotych za okres od dnia 28.06.2019r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 23 064,50 (dwadzieścia trzy tysiące sześćdziesiąt cztery i 50/100) złote za okres od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 25 373,97 (dwadzieścia pięć trzysta siedemdziesiąt trzy i 97/100) złote za okres od dnia 19.11.2019r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1 732,65 (jeden tysiąc siedemset trzydzieści dwa i 65/100) złote za okres od dnia 14 stycznia 2020r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1730,87 (jeden tysiąc siedemset trzydzieści i 87/100) złotych za okres od dnia 29.02.2020r. do dnia zapłaty;

II. podwyższa rentę z tytułu zwiększonych potrzeb, należną powodowi od pozwanego na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 07.07.2015r. w sprawie (...) (...), w ten sposób, że od dnia 01.03.2020r. ustala ją w kwocie po 1100,00 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie, z pozostawieniem dotychczasowych warunków i terminów płatności;

III. oddala powództwo o zapłatę zadośćuczynienia, odszkodowanie i podwyższenie renty w dalej idącym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 726,00 (dziesięć tysięcy siedemset dwadzieścia sześć) złotych z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 360/20

UZASADNIENIE

Powód P. J. wniósł pierwotnie o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 52 606,09 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2.470,72 zł za okres od dnia 28.06.2019r. do dnia zapłaty, 23 447,35 zł od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty, 26.688.02 zł od dnia 19.11.2019r. do dnia zapłaty.

Ostatecznie rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego:

- kwoty 50.000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14.01.2020r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia;
- zasądzenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 1300,00 zł miesięcznie od dnia 01.03.2020r., płatna do 10 dnia każdego miesiąca do rąk powoda wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;
- zasądzenie kwoty łącznie 66 754,86 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 2.470,72 zł za okres od dnia 28.06.2019r. do dnia zapłaty, 23 447,35 zł od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty, 26.688.02 zł od dnia 19.11.2019r. do dnia zapłaty, 10 322,33 zł od dnia 14.01.2020r. i 3826,44 zł od dnia 29.02.2020r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania.

Ponadto wniósł zasądzenie od pozwanego kosztów procesu

Podniósł, że jako małoletni w dniu 15.04.2009r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu w wyniku, którego doznał obrażeń w postaci złamania w części przynasadowej obu kości podudzia lewego, co wymagało hospitalizacji, leczenia operacyjnego oraz rehabilitacji. Wyrokiem z dnia 26.04.2012r. w sprawie(...)Sąd Rejonowy w O. ustalił odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku na przyszłość oraz orzekł o zadośćuczynieniu. Wyrokiem z dnia 26.04.2012r. Sąd Okręgowy w O. zmienił wymieniony wyrok, zasądając na rzecz powoda rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 400,00 zł. Po zakończeniu tego postępowania powód poddał się kolejnemu zabiegowi, polegającemu na usunięciu zespolecia –płyty tytanowej (...) w C. C. w W.. Cały czas kontynuowana była rehabilitacja. W jej toku stwierdzono u powoda postępującą koślawość kolana prawego, predysponującą do leczenia operacyjnego. Powód musiał poddać się zabiegowi zablokowania chrząstek wzrostowych kości piszczelowej i udowej obustronnie. Kolejnym wyrokiem z dnia 07.07.2015r. w sprawie(...) Sąd Rejonowy w O. zasądził na rzecz powoda kwotę 7400,00 zł tytułem podwyższenia renty, rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 800 zł miesięcznie od lutego 2015r. do stycznia 2019r., kwotę 15 194,42 zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 10 000,00 zł tytułem dodatkowego zadośćuczynienia. Po zakończeniu wzrostu u powoda, pomimo prowadzonej stale rehabilitacji, powód zaczął odczuwać nasilające się dolegliwości bólowe w zewnętrznej części kolana prawego i problemy ze stabilnością prawego stawu skokowego. W związku z tym zgłosił się do Centrum Medycznego (...) Sp. z o.o. W (...), w którym poddawał się wcześniejszym zabiegom i operacjom, w celu ustalenia przyczyny odczuwania nowych dolegliwości. Po serii badań i USG stwierdzono, że doszło do nawrotu deformacji, koślawości kolana i przeprostów w stawach kolanowych i są to konsekwencje wypadku z dnia 15.04.2009r. W dniu 30.05.2019r. powód poddał się w centrum M. g. (1)zabiegowi operacyjnemu wysokiej osteotomii metoda zamkniętego kąta kości piszczelowej prawej z użyciem tytanowej płyty T-fix i 8 śrub oraz przecięcia trzonu kości strzałkowej. Z kolei w dniu 09.07.2019r. powód poddał się analogicznemu zabiegowi dotyczącemu kości piszczelowej lewej wraz z przecięciem skośnym kości strzałkowej. Powód po zabiegach wymaga systematycznej rehabilitacji przez okres co najmniej 2 lat celem odtworzenia zakresów ruchomości stawów skokowych i kolanowych oraz odbudowy mięśni. W konsekwencji zabiegów operacyjnych będzie musiał poddać się także zabiegom usunięcia płytek z kości piszczelowych za około 2-3 lata. Konsekwencją pogorszenia stanu zdrowia powoda oraz konieczności przeprowadzenia zabiegów było zaliczenie powoda do stopnia

umiarkowanego niepełnosprawności począwszy od 28.06.2019r. na okres do 31.07.2019r. przebyte operacje i zabiegi spowodowały konieczność poddawania się rehabilitacji, która była wykonywana w obecności fizjoterapeuty mgr M. W.. Podczas rehabilitacji stosowano techniki akupresury i akupunktury, w tym igłoterapii suchej. Powodowi zalecono także regularną terapię tkanek miękkich wraz z masażem rozluźniającym powięzi i mobilizację stawów. Od 15.08.2019r. powód przebywa w R. w związku z rozpoczęciem studiów, a bieżące wydatki związane z leczeniem w postaci rehabilitacji, masaży i leków są ponoszone w aktualnym miejscu pobytu. W przebiegu pooperacyjnym do szło do ucisku na nerw strzałkowy, niedowładu i stopy opadającej, co skutkowało wykonaniem zabiegu rewizji rany pooperacyjnej w okolicy kości strzałkowej lewej, uwolnienia nerwu strzałkowego ze zrostów i zmobilizowania. Powód wzywał pozwanego do naprawienia powstałej w podanych okolicznościach szkody to jest wypłaty odszkodowania za poniesione koszty leczenia. Pozwany zaspokoił roszczenia powoda z tego tytułu tylko częściowo. Pismem z dnia 05.12.2019r. powód wezwał; pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia za doznana krzywdę w postaci konieczności poddania się operacjom w kwocie 75000,00 zł oraz do płacenia 1300 zł miesięcznie jako renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

(pozew – k. 4-10, modyfikacja powództwa – k. 172 – 177)

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o oddalenie obydwu powództw w całości oraz obciążenie powoda kosztami procesu. Pozwany przyznał, że w dniu 15.04.2009r., doszło do zdarzenia z udziałem powoda i sprawcy posiadającego pojazd ubezpieczony u pozwanej. Z uwagi na niezaakceptowanie kwot wypłaconych w toku likwidacji szkody powód dochodził roszczeń przed sądem w postępowaniach zakończonych wyrokami: Sądu Rejonowego w O.z dnia 26.04.2012r. w sprawie (...), Sądu Okręgowego w O. z dnia 16.10.2012r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w O. z dnia 02.04.2014r. w sprawie (...) oraz Sądu Rejonowego w O.z dnia 07.07.2015r. w sprawie(...).

Pozwany zakwestionował aktualne roszczenia powoda w całości. Podniósł, że powód nie uwzględnił w pozwie, że na podstawie decyzji z 11.02.2020r. pozwany wypłacił kwotę 1 763,26 zł, na którą składały się koszty dojazdów na leczenie w okresie listopada i grudnia 2019 na podstawie wykazu powoda w kwocie 1459,31 zł, poza dojazdami z Holandii oraz koszty leczenia z faktury (...). Ponadto podniósł, że pismem z dnia 10.01.2020r. poinformował powoda, że nie jest w stanie zakończyć postępowania w terminie 30 dni z uwagi na konieczność weryfikacji roszczeń i pozyskania dodatkowej opinii lekarza orzecznika.

Odnosząc się do roszczeń o odszkodowanie pozwany podniósł, że brak jest uzasadnienia dla żądania kosztów dojazdów w zakresie wykraczającym poza decyzje pozwanej, w tym w zakresie podróży z Holandii do Polski, w ocenie pozwanego nie stanowią one normalnych i adekwatnych następstw szkody oraz nie są celowe i ekonomicznie uzasadnione. Nie zostały uznane także roszczenia dotyczące zwrotu kosztów leczenia w ramach prywatnego sektora medycznego (badania, konsultacje, operacje, zabiegi, masaże i rehabilitacja, w tym poza granicami Polski) z uwagi na możliwość ich uzyskania w ramach NFZ oraz brak związku z wypadkiem sprzed 11 lat.

Co do żądania renty pozwany podniósł, że powód nie określił dokładnie co składa się na dochodzoną kwotę i w jaki sposób zmieniły się jego potrzeby od czasu zasądzenia renty w kwocie 800,00 zł. Podniósł, że powód nie udowodnił konieczności poddawania się zabiegom rehabilitacyjnym i usługom masażu, w szczególności prywatnym. Nie udowodnił konieczności przeprowadzenia planowanego za 2-3 lata zabiegu, jego kosztu i ewentualnie następstw skutkujących zwiększonymi potrzebami. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa natomiast na powodzie.

Odnosząc się do żądania zadośćuczynienia, pozwany podniósł, że jest to świadczenie jednorazowe i jego kwota obejmuje zarówno cierpienia doznane, jak i te, które będą w przyszłości. Stąd, w ocenie pozwanego, co do żądania zadośćuczynienia zachodzi powaga rzeczy osądzonej, co uzasadnia odrzucenie pozwu w tej części. Ponadto podniósł, że wypłacona w oparciu o prawomocne rozstrzygnięcie sądu kwota była ostateczna. Krzywda będąca podstawą formułowania roszczenia jest niepodzielna, stanowi jedną całość, stąd zadośćuczynienie także jest świadczeniem niepodzielnym. Nie można go zatem dochodzić częściowo. Ponadto zgodnie z opinią lekarza orzecznika pozwanego, brak jest podstaw do uznania, by dalsze operacje naprawcze stanowiły zwiększenie szkody lub stanowiły nową krzywdę, która w procesie sądowym nie była przewidziana. Ponadto w ocenie pozwanego żądana kwota jest rażąco

wygórowana i przeczy funkcji kompensacyjnej, jaką spełnia instytucja zadośćuczynienia. Pozwany zakwestionował także zasadność dochodzenia odsetek za opóźnienie od zadośćuczynienia od daty wskazanej w pozwie. Podniósł, że odsetki od kwoty zadośćuczynienia należą się dopiero od dnia wyrokowania.

(odpowiedź na pozew – 146-152, odpowiedź na modyfikację powództwa – 216-222).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 kwietnia 2009r. około godz. 16.30 na ul. (...) w O., w obrębie przejścia dla pieszych, małoletni (wówczas) P. J. został potrącony przez samochód osobowy O. (...). Przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe zachowanie kierującego samochodem osobowym, który nie zachował szczególnej ostrożności podczas dojeżdżania do oznakowanego przejścia dla pieszych oraz prowadził pojazd z nadmierną prędkością, większą od dozwolonej administracyjnie w miejscu wypadku. Sprawca wypadku – posiadacz pojazdu posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Towarzystwie (...).

(bezsporne)

W wyniku wypadku powód doznał złamania części przynasadowej obu kości podudzia prawego. Obrażenie wymagało hospitalizacji, repozycji złamania, unieruchomienia oraz procesu usprawnienia. W okresie zrostu kostnego wystąpiło powikłanie w postaci koślawości oraz rotacji, co wymagało leczenia operacyjnego korekcyjnego. W dniu 04.04.2011r. powód przeszedł operację osteotomii kości strzałkowej w 1/3 bliższej trzonu oraz osteotomii dewalgizującej „closed-wedge” kości piszczelowej prawej ze stabilizacją płytą tytanową (...) (T.-F.) oraz śrubami samoblokującymi. Po wypadku i po zabiegu operacyjnym powód wymagał podjęcia bezwzględnej rehabilitacji pod kontrolą lekarza rehabilitacji i fizjoterapeuty, która została podjęta przez rodziców powoda w formie płatnej bez oczekiwania na jej rozpoczęcie w ramach NFZ.

(bezsporne)

W 2010r. powód wystąpił z pozwem przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy wypadku – (...) S.A. z siedzibą w S. o zapłatę ostatecznie kwoty 36 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała, utratę zdrowia i cierpienia powstałe w związku z wypadkiem komunikacyjnym, ponadto o zapłatę odszkodowania z tytułu zniszczenia telefonu, poniesionych kosztów leczenia, artykułów opatrunkowych i medycznych, konsultacji ortopedycznych i badań. Ponadto wniósł o zasądzenie renty w wysokości 800,00 zł miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb. Wyrokiem z dnia 26.04.2012r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w O. zasądził na rzecz P. J. łącznie kwotę 58 224,79 zł, z czego kwotę 36 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 21 724,79 zł tytułem odszkodowania. Orzekł także o odsetkach od tych kwot. Wskazany wyrokiem Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego za mogące powstać u powoda w przyszłości skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 15.04.2009r., oddalił natomiast roszczenie powoda o zasądzenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

(d.: wyrok SR w O. z dnia 26/04.2012r. w sprawie (...) wraz z uzasadnieniem – k. 14-20)

Wyrokiem z dnia 16.10.2012r. w sprawie (...) wydanym na skutek rozpoznania apelacji obydwu stron procesu, Sąd Okręgowy w O. pomniejszył kwotę przyznanego powodowi odszkodowania o kwotę 658 zł, zasądzając łącznie z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia kwotę 57 566,79 zł wraz z należnymi odsetkami. Ponadto zasądził na rzecz powoda od pozwanego rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 400,00 zł miesięcznie na okres od października 2012r. do stycznia 2015r.

(d.: wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 16.10.2012r. w sprawie (...) wraz z uzasadnieniem – k. 21-30)

Wyrokiem z dnia 02.04.2014r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w O. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 300,00 zł wraz z należnymi odsetkami tytułem odszkodowania za dalsze koszty leczenia poniesione przez powoda od sierpnia 2011r. do września 2012r.

(d.: wyrok SR w O. z dnia 02.04.2014r. w sprawie(...)wraz z uzasadnieniem – k. 35-36)

W maju 2012r. powód poddał się operacji usunięcia zespolenia – płyty tytanowej (...) założonej w 2011r. W czerwcu 2013r. u powoda została stwierdzona narastająca koślawość kończyn dolnych, kwalifikująca do operacji, która była skutkiem wypadku z dnia 15.04.2009r.

W dniu 09.07.2013r. powód przeszedł w Centrum Medycznym (...) w W. operację zablokowania chrząstek wzrostowych kości piszczelowej i udowej obustronnie, po stronach przyśrodkowych, z użyciem płytek tytanowych X-plate.

Wyrokiem z dnia 07.07.2015r. w sprawie(...) Sąd Rejonowy w O. zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 7400,00 zł z dalszymi należnymi odsetkami tytułem podwyższenia renty przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 16.10.2012r. w sprawie (...) w okresie 11.07.2013r. do stycznia 2015r., zasądził dalszą rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 800,00 zł miesięcznie na okres od lutego 2015r. do stycznia 2019r., płatną do 20 dnia każdego kolejnego miesiąca. Ponadto zasądził na rzecz powoda kwotę 15 194,42 zł z dalszymi odsetkami tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia oraz kwotę 10 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z doznaniem przez powoda nowej krzywdy w postaci konieczności poddania się operacjom zablokowania chrząstek wzrostowych kości piszczelowej i udowej obustronnie, po stronach przyśrodkowych z użyciem płytek tytanowych X-plate oraz dalszej rehabilitacji.

(d.: wyrok z dnia 07.07.2015r. w sprawie (...)Sądu Rejonowego w O. z uzasadnieniem – k. 37-45)

W dniu 21.03.2016r. u powoda zostało przeprowadzone usunięcie materiałów zespalających w obu kolanach, które zostały wszczęte w trakcie operacji z dnia 09.07.2013r.

W związku z bólem w zewnętrznej części kolana prawego i problemów ze stabilnością prawego stawu skokowego powód w kwietniu 2019r. zgłosił się do poradni urazowo - ortopedycznej Centrum Medycznego (...) sp. Z o.o. w W.. Stwierdzono u powoda nawrót koślawości kolan oraz przerosty w stawach kolanowych około 30st. Stwierdzono także, że dotychczas przebyte operacje przyniosły tylko tymczasowy efekt, a deformacja i konieczność nowego zabiegu są konsekwencją wypadku z 2009r. Powód został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego obustronnej osteotomii korekcyjnej kości piszczelowej.

(d.: zaświadczenie – k. 46)

W dniu 30 maja 2019r. powód poddał się w Centrum Medycznym (...) zabiegowi operacyjnemu wysokiej osteotomii metodą „zamkniętego kąta” kości piszczelowej prawej z użyciem tytanowej płyty T.-fix i 8 śrub oraz przecięcia trzonu kości strzałkowej. W ramach postępowania z kończyną operowaną zalecono zakaz obciążania operowanej kończyny przez minimum 4 tygodnie, chodzenie w asekuracji kul łokciowych, utrzymywanie kończyny operowanej uniesionej, chłodzenie okolicy operowanej lodem, zalecono także zmianę opatrunku w dniu 03.06.2019r., zdjęcie szwów po 2 tygodniach, rehabilitację 2 razy w tygodniu od 7 dnia po zabiegu a także kontrolę ortopedyczną i badanie Rtg za 4 tygodnie. Wypisano leki F. na okres 4 tygodni i E. C. w razie bólu. Do domu powód został wypisany 01.06.2019r.

(d.: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 47-48)

W dniu 09.07.2019r. powód poddał się zabiegowi operacyjnemu wysokiej osteotomii typu „zamkniętego klina” kości piszczelowej lewej wraz z przecięciem skośnym kości strzałkowej . w ramach postępowania z kończyną operowaną zalecono obciążanie kończyny do granicy bólu, oszczędzanie przez minimum 6 tygodni , chodzenie w asekuracji balkonika przez tydzień, następnie przy asekuracji kul łokciowych, utrzymywanie kończyny operowanej uniesionej . zmiany opatrunku zostały zaplanowane na 12.07.2019r., zdjęcie szwów po 2 tygodniach, rehabilitację 2 razy w tygodniu od 2 tygodnia po zabiegu i kontrolę ortopedyczną oraz badanie Rtg za 4 tygodnie po zabiegu. Przepisano leki w postaci F. na okres 4 tygodni, E. C. w razie dolegliwości bólowych oraz M. i A. przez 3 tygodnie.

(d.: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 49)

Orzeczeniem z dnia 25.07.2019r. wydanym przez Miejski Zespół O. N.powód został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności od dnia 28.06.2019r. do 31.07.2021r.

(d.: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 53)

Powód po zabiegach operacyjnych uczęszczał na rehabilitację w (...) Centrum (...), podczas sesji rehabilitacyjnych stosowane były techniki akupresury, akupunktury i igłoterapii suchej oraz masaże rozluźniające.

(d.: zaświadczenie – k. 52)

W przebiegu pooperacyjnym u powoda stwierdzono, iż na skutek obrzęku pooperacyjnego i zrostów pooperacyjnych doszło do ucisku na nerw strzałkowy, niedowładu i stopy opadającej oraz opadania palucha stopy lewej. W związku z tym 13.11.2019r. w Centrum Medycznym (...) wykonany została u powoda zabieg rewizji rany pooperacyjnej okolicy kości strzałkowej, uwolnienia nerwu strzałkowego ze zrostów i zmobilizowania. W zaleceniach pooperacyjnych nakazano powodowi obciążanie operowanej kończyny do granicy bólu, oszczędzanie przez minimum 2 tygodnie, chodzenie w asekuracji kul łokciowych przez 3 dni i utrzymywanie kończyny operowanej w pozycji uniesionej. Zmiana opatrunku została wyznaczona na 15.11.2019r., zdjęcie szwów po około 2 tygodniach, kontrole ortopedyczną, badanie USG za około 4 tygodnie po operacji. Przepisane zostały leki: F. na okres 1 tygodnia, E. C. w razie dolegliwości bólowych oraz M. i A. na okres 3 tygodni.

(d.: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 59, historia leczenia – k. 60)

Od 15.08.2019r. powód w związku ze studiami przebywa w R. w Holandii. Rozpoczął studia na kierunku (...) na Uniwersytecie E. w R..

(d.: potwierdzenie przyjęcia i zakwaterowania – k. 54-58)

W trakcie pobytu w R. powód korzystał z fizjoterapii i masaży.

(d.: rachunki – k. 103, 104, 105, 128,129)

Pismem z dnia 21.05.2019r. powód zgłosił pozwanemu szkodę z tytułu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 2 470,72 zł, w tym koszty rehabilitacji w kwocie 1 615,72 zł załączając faktury: nr (...) z 27.02.2019r. na kwotę 320,00 zł, nr (...)z 28.03.2019r. na kwotę 320,00 zł, nr (...) z 25.02.2019r. na kwotę 285,72 zł, nr (...) z 11.04.2019r. na kwotę 135,00 zł, nr (...) z 26.04.2019r. na kwotę 555,00 zł. Ponadto koszty badań i konsultacji ortopedycznych wynikające z faktur: nr (...) z 11.04.2019r. na kwotę 270,00 zł, nr (...) z 11.04.2019r. na kwotę 585,00 zł.

(d.: wezwanie z załącznikami – k. 61-72)

Wezwanie zostało doręczone pozwanemu 27.05.2019r.

(d.: potwierdzenie odbioru – k. 73)

Pozwany odmówił uznania roszczeń powoda

(d: bezsporne, pismo z 13.06.2019r. – k. 74)

Pismem z dnia 12.07.2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 28.887,24 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia związane z rehabilitacją, badaniami, konsultacjami i pierwszą operacją z 30.05.2019r. Z tego koszty rehabilitacji wyniosły 2658,00 zł z tytułu faktur: nr (...) z 28.06.2019r. na kwotę 2.010,00 zł, nr (...) z dnia 06.05.2019r. na kwotę 540,00 zł, nr (...) z 17.04.2019r. na kwotę 108,00 zł. Koszty badań konsultacji, operacji i hospitalizacji wyniosły 20.789,35 zł, co udokumentowano fakturami: (...) z 27.06.2019r. na kwotę 414,00 zł, nr (...) z

24.05.2019r. na kwotę 32,85 zł, nr (...) z 24.05.2019r. na kwotę 148,50 zł, nr (...) z 22.05.2019r. na kwotę 384,00 zł, nr (...) z 27.05.2019r. na kwotę 19.460,00 zł, nr (...) z 07.05.2019r. na kwotę 350,00 zł. Koszty zakupu leków i sprzętu medycznego wyniosły 461,87 zł, co udokumentowano fakturami: nr (...) z 17.06.2019r. na kwotę 29,90 zł, nr (...) z 31.05.2019r. na kwotę 151,74 zł, nr (...) z 01.06.2019r. na kwotę 160,50 zł, nr (...) z 12.06.2019r. na kwotę 70,00 zł, nr (...) z 03.06.2019r. na kwotę 50,00 zł.

Ponadto powód wezwał do zwrotu kosztów dojazdów z miejsca zamieszkania na rehabilitację i operację w kwocie 4.978,02 wg sporządzonego przez siebie wyliczenia.

(d.: wezwanie z 12.07.2019r. z załącznikami – k. 75-96)

Wezwanie zostało doręczone pozwanemu dnia 19.07.2019r.

(d.: potwierdzenie doręczenia – k. 97)

Pozwany pismem z dnia 14.08.2019r. uznał w całości koszty dojazdu w kwocie 4 978,02 zł oraz koszty zakupu leków, środków pomocniczych i ortopedycznych w kwocie 461,87 zł, które zostały wypłacone powodowi.

(d.: bezsporne, pismo - k. 98)

Pismem z dnia 10.10.2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty dalszych kosztów rehabilitacji, badań, konsultacji i drugiej operacji. Żądane koszty rehabilitacji zostały wskazane na kwotę 5 260,11 zł i udokumentowane fakturami: nr (...) z 31.07.2019r. na kwotę 2 170,00 zł, nr (...) z 23.08.2019r. na kwotę 1245,00 zł, nr (...) z 04.09.2019r. na kwotę 154,40 euro tj. 670,29 zł wg średniego kursu NBP z dnia 04.09.2019r., nr (...) z 05.09.2019r. na kwotę 50 euro, tj. 217,04 zł wg średniego kursu NBP z dnia 05.09.2019r., nr (...) z dnia 01.10.2019r. na kwotę 219,00 euro, tj. 957,78 zł wg średniego kursu NBP z 01.10.2019r. Koszty badań konsultacji, operacji i hospitalizacji zostały wskazane na kwotę 20.530,50 zł i udokumentowane fakturami: nr (...) z 08.08.2019r. na kwotę 225,00 zł, nr (...) z dnia 09.08.2019r. na kwotę 567,00 zł, nr (...) z 09.08.2019r. na kwotę 400,00 zł, nr (...) z dnia 08.07.2019r. na kwotę 148,50 zł, nr (...) z 08.07.2019r. na kwotę 18.210,00 zł, nr (...) z 15.07.2019r. na kwotę 980,00 zł. Koszty zakupu leków i sprzętu medycznego wskazano na kwotę 469,90 zł i udokumentowano fakturami: nr (...) z dnia 12.07.2019r. na kwotę 344,90 zł, nr (...) z 10.07.2019r. na kwotę 55,00 zł, (...) z 07.08.2019r. na kwotę 70,00 zł. Powód wniósł także o zapłatę kosztów dojazdów na rehabilitację, konsultacje i operację wg własnego wyliczenia na kwotę 3 358,00 zł.

(d.: pismo powoda z dnia 10.10.2019r. z załącznikami – k. 99-116)

Pismo zostało doręczone pozwanemu dnia 18.10. (...).

(d.: potwierdzenie odbioru – k. 119)

Pozwany uznał poniesione koszty do kwoty 2 930,49 zł, z czego 2 460,59 zł z tytułu dojazdów, do kwoty 469,99 zł z tytułu zakupu leków, środków ortopedycznych i pomocniczych, które zostały wypłacone powodowi

(bezsporne)

Pismem z dnia 05.12.2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 75 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związana z koniecznością poddania się operacjom oraz kwoty 11 391,28 zł tytułem dalszego odszkodowania z tytułu kosztów leczenia. Ponadto wezwał do zapłaty renty w kwocie 1300,00 zł miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb. Na żądane koszty leczenia składały się koszty operacji, tj. zabiegu uwolnienia nerwu strzałkowego, konsultacji przedoperacyjnych oraz zakupu leków na łączną kwotę 9 191,35 zł udokumentowane fakturami: nr (...) z 12.11.2019r. na kwotę 8 457,50 zł, nr (...) z 12.11.2019r. na kwotę 148,50 zł, nr (...) z 12.11.2019r. na kwotę 281,40 zł, nr (...) z 14.11.2019r. na kwotę 303,95 zł. Ponadto koszty rehabilitacji w kwocie 1732,65 zł udokumentowane fakturami: nr (...) z dnia 01.10.2019r. na kwotę 219,00 euro, tj. 957,03 zł wg średniego kursu NBP z dnia 01.10.2019r., nr (...) z dnia 03.11.2019r. na kwotę 182,50 zł, tj. 775,62 zł wg średniego kursu NBP z dnia 04.11.2019r. Wniósł także o pokrycie

kosztów podróży samolotem celem stawienia się w Centrum Medycznym (...) w W. w kwocie 106,93 euro, tj. 467,28 zł wg średniego kursu NBP z dnia 30.09.2019r.

(d.: wezwanie z dnia 05.12.2019r. z załącznikami – k. 120-131)

Wezwanie zostało doręczone pozwanemu dnia 13.12.2019r.

(d.: potwierdzenie odbioru – k. 123)

Kolejnym pismem z dnia 24.01.2020r. pozwany został wezwany przez powoda do zapłaty kwoty 5 285,75, z czego koszty rehabilitacji zostały określone na kwotę 1235,87 zł i wykazane fakturami: nr (...) z dnia 31.12.2019r. na kwotę 925,00 zł, nr (...) z dnia 31.12.2019r. na kwotę 73,00 euro tj. 310,87 zł wg średniego kursu NBP z dnia 31.12.2019r. Koszty badań USG i konsultacji ortopedycznych wskazano na kwotę 495,00 zł i udokumentowano fakturą nr (...) z dnia 23.12.2019r. na kwotę 495,00 zł. Koszty dojazdów na rehabilitację z miejsca zamieszkania powoda wskazano na kwotę 3 554,88 zł zgodnie z własnym wyliczeniem powoda.

(d.: wezwanie z załącznikami – k. 181-188)

Wezwanie zostało doręczone pozwanemu dnia 29.01.2020r.

(d.: potwierdzenie odbioru – k. 189)

Pozwany pismem z dnia 11.02.2020r. poinformował powoda o uznaniu roszczeń zgłoszonych przez powoda pismach z dnia 05.12.2019r. i 24.01.2020r. tylko w zakresie dojazdów na zajęcia rehabilitacyjne w kwocie 1459,31 zł.

(bezsporne)

W badaniu ortopedycznym w dniu 29.12.2020r. u powoda stwierdzono otyłość, zachowaną oś kręgosłupa, napięcie mięśni przykręgosłupowych bez deficytu w odcinku szyjnym i lędźwiowym, objawy rozciągowe ujemne. Obwody mięśniowe kończyn górnych symetryczne z pełną ruchomością stawową. Powód posiada blizny pooperacyjne po obu stronach podudzi na wysokości rzepek po stronie przyśrodkowej. Obwody mięśniowe kończyn są symetryczne. Kończyny są równe, ustawione w osi, stawy kolanowe o prawidłowych obrysach, suche, zwarte bez deficytu z obustronnym tyłowygięciem szczególnie po stronie prawej. Cechy niewielkiej niestabilności przednio-przyśrodkowej stawu kolanowego prawego. Brak czynnej ruchomości palucha lewego z brakiem czucia po stronie grzbietowej i pierwszej przestrzeni międzypalcowej. Pozostałe stawy kończyny są wydolne, chód jest sprawny.

Przeprowadzone u powoda w dniu 30.05.2019r. i 09.07.2019r. zabiegi operacyjne osteotomii metodą „zamkniętego kąta” kości piszczelowej prawej a następnie lewej z użyciem tytanowych płytek, osteotomia kości strzałkowej oraz usunięcie zespolenia metalowego w około 2-3 lata po tych zabiegach są następstwem wypadku z dnia 15.04.2009r.

Z punktu widzenia sztuki medycznej i istniejących okoliczności faktycznych nie było można przewidzieć konieczności wykonania powyższych zabiegów w dacie orzekania o zadośćuczynieniu na rzecz powoda przez Sąd Rejonowy w O.w sprawie (...) tj. 26.04.2012r.

Zabieg uwolnienia nerwu strzałkowego lewego ze zrostów, rewizji rany pooperacyjnej okolicy strzałkowej, odbarczenie nerwu miał charakter jatrogenny a nie pourazowy.

Powód po zabiegach operacyjnych z dnia 30.05.2019r. i 09.07.2005r. wymagał leczenia rehabilitacyjnego pod okiem profesjonalnego fizjoterapeuty, lecz nie tak intensywnego jak po wcześniejszych zabiegach, wiele z zalecanych ćwiczeń powód mógł wykonywać samodzielnie wg ustalonego schematu. Powód nie wymagał masażu rozluźniającego, który nie miał istotnego wpływu na poprawę wydolności stawów kolanowych.

(d.: opinia biegłego z zakresu ortopedii – k. 333-334, opinie uzupełniające – k.365 i 367)

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie poza sporem pozostawała kwestia odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 15.04.2009r., wynikająca z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej ze sprawcą wypadku w wyniku, którego obrażenia ciała odniósł powód. Tym samym poza sporem pozostawała także zasada odpowiedzialności pozwanego wynikająca z art. 444 i art. 445 k.c. Konsekwencją powyższego jest, iż co do zasady żądania powoda w zakresie zadośćuczynienia, pokrycia kosztów leczenia i renty z tytułu zwiększonych potrzeb, zgłoszone w pozwie i rozszerzeniu powództwa znajdują oparcie w powołanych przepisach.

Kwestią sporną pozostawało w sprawie istnienie związku przyczynowego pomiędzy koniecznością poddania się przez powoda zabiegom operacyjnym z dnia 30.05.2019r., 09.07.2019r. i 13.11.2019r. a zdarzeniem z dnia 15.04.2009r., następnie w ocenie pozwanego, poniesione przez powoda w ramach prywatnego sektora medycznego koszty badań konsultacji, operacji, zabiegów, masaży i rehabilitacji, w tym również poza granicami kraju, nie mogły zostać uwzględnione pomimo ich udokumentowania z uwagi na to, iż wykraczały poza normalne granice szkody. W ocenie pozwanego wskazane przez powoda świadczenia były możliwe do uzyskania w ramach świadczeń NFZ, wobec czego ich poniesienie przez powoda w ramach prywatnej służby zdrowia nie miało uzasadnienia i bezzasadnie zwiększało rozmiar szkody. Z kolei co do kosztów dojazdów na rehabilitację i badania, w ocenie pozwanej, brak było uzasadnienia do ich uwzględnienia poza zakresem uznanym przez powoda, w szczególności w zakresie podróży z Polski do Holandii i z Holandii do Polski.

Pozwany kwestionował ponadto zasadność żądania przez powoda zadośćuczynienia, wskazując na to, iż powodowi już zostało przyznane zadośćuczynienie wyrokiem Sądu Rejonowego w O.z dnia 26.04.2012r. wobec tego, w jego ocenie zachodziły podstawy do odrzucenia żądania pozwu w tym zakresie.

Roszczenia powoda, w ocenie Sądu są zasadne w przeważającej części. Ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł na dokumentach przedłożonych przez stronę powodową, które nie były kwestionowane przez pozwanego ani co do swojej prawdziwości ani też w kwestii rzeczywistego poniesienia przez powoda kosztów wynikających z przedłożonych faktur i rachunków. Jak już wskazano, pozwany podnosił w tym zakresie, że świadczenia wynikające z przedłożonych dokumentów mogły być uzyskane przez powoda w ramach świadczeń bezpłatnych NFZ.

Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii celem ustalenia związku przeprowadzonych u powoda zabiegów operacyjnych z dnia 30.05.2019r., 09.07.2019r. i 13.11.2019r. z następstwami urazu doznanego w wypadku w dniu 15.04.2009r., konieczności przeprowadzenia wskazanych zabiegów oraz możliwości przewidzenia ich z punktu widzenia sztuki medycznej i okoliczności faktycznych już w momencie orzekania po raz pierwszy o zadośćuczynieniu, konieczności poddawania się rehabilitacji z udziałem profesjonalnego terapeuty oraz zabiegom masażu po wymienionych zabiegach operacyjnych, zasadności uzyskiwania świadczeń przez powoda w niepublicznych placówkach medycznych. Ponadto dostępności świadczeń medycznych uzyskanych przez powoda, zabiegów rehabilitacyjnych, badań i konsultacji w ramach NFZ oraz związku udokumentowanych przez powoda wydatków z następstwami zdarzenia szkodowego z dnia 15.04.2009r. i zaleceniami lekarskimi.

Po wydaniu opinii przez biegłego (k. 333-334) zastrzeżenia zostały zgłoszone przez obydwie strony procesu. Do zastrzeżeń stron biegły odniósł się składając opinie uzupełniające (k. 365 i 387), po których w zasadzie opinia nie była kwestionowana, z tym iż pozwany domagała się dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. W ocenie Sądu, brak było podstaw do dopuszczenia w sprawie dowodu z opinii innego biegłego, tylko z tego powodu, że w ocenie pozwanego wydana w sprawie opinia nie była dla niego korzystna. W szczególności brak było podstaw by wydanej opinii zarzucać błędy merytoryczne czy logiczne. Mając zatem na uwadze, iż wydana w sprawie opinia w sposób wystarczający odpowiadała na kwestie wymagające wiadomości specjalnych, a nie zaistniały podstawy do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego w tym zakresie, Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego, uznając iż zmierza on jedynie do przedłużenia postępowania. Jednocześnie podzielił w całości wnioski opinii wydanej w sprawie przez biegłego L. G..

W pierwszej kolejności odnosząc się do zadania zadośćuczynienia, należy wskazać, że, w ocenie Sądu, w żadnym wypadku nie zachodzą przesłanki odrzucenia żądania pozwu w tym zakresie. Nie ulega wątpliwości, iż kwestia zadośćuczynienia była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w O. (...) w sprawie (...) z dnia 26.04.2012r., które zapadło pomiędzy tymi samymi stronami. Roszczenie to, jakkolwiek jego pierwotną przyczyną są skutki zdarzenia z dnia 15.04.2009r., nie było jednak tożsame z roszczeniem zgłoszonym przez powoda w rozpoznawanej sprawie. W szczególności żądanie zadośćuczynienia uwzględnione w sprawie rozpoznawanej przed Sądem Rejonowym w O. w sprawie (...), jak wynika z uzasadnienia tego wyroku (k. 18v-19), obejmowało ogół doznanych przez powoda cierpień, leczenie i rehabilitację oraz skutki wypadku w zakresie aktywności powoda do czasu wyrokowania, tj. 26.04.2012r. Z kolei zadośćuczynienie przyznane wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 07.07.2015r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w O. obejmowało swoim zakresem cierpienia fizyczne, psychiczne i ograniczenia w spędzaniu wolnego czasu doznane przez powoda w związku z koślawością obu kończyn dolnych i koniecznością poddania się dwóm dodatkowym zabiegom operacyjnym – zabiegowi z 09.07.2013r. i planowanemu zabiegowi wyjęcia wszczepionych płytek tytanowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, pomimo tożsamości stron postępowania, brak było tożsamości roszczenia, a tym samym podstaw do odrzucenia pozwu w tym zakresie.

Dokonując oceny zasadności roszczenia o zadośćuczynienie, Sąd wziął pod uwagę w głównej mierze opinię biegłego z zakresu ortopedii L. G. (2) (k. 333-334). W sposób jednoznaczny wynika z niej, że zabiegi operacyjne z dnia 30.05.2019r. i 09.07.2019r. są następstwem wypadku z dnia 15.04.2009r., któremu uległ powód. Jednocześnie, z punktu widzenia sztuki medycznej i okoliczności faktycznych, konieczności ich przeprowadzenia w przyszłości nie można było przewidzieć w dacie orzekania w sprawie (...), tj. 26.04.2012r. Z uzupełnienia opinii biegłego wynika także, że pomimo operacji z 2013r. i następowej rehabilitacji, powód musiał poddać się kolejnym operacjom w 2019r. celem uzyskania redukcji koślawości stawów kolanowych. Pomimo następowej rehabilitacji nie uzyskano bowiem zadowalających wyników leczenia narastającej u powoda koślawości stawu kolanowego prawego i wtórnie lewego, albowiem u osoby w okresie wzrostu kostnego, kości i aparat więzadłowo – torebkowy są bardziej elastyczne i podatne na zniekształcenia niż u osoby w wieku dojrzałym (opinia uzupełniająca – k. 365). Jednocześnie ze wskazanej opinii biegłego wynika, że przyczyny operacji uwolnienia ze zrostów nerwu strzałkowego lewego, rewizji rany pooperacyjnej okolicy kości strzałkowej i odbarczenia nerwu miały charakter jatrogenny, a nie pourazowy. Wobec czego nie zachodzi związek przyczynowy pomiędzy wskazaną operacją a skutkami zdarzenia z dnia 15.04.2009r.

Wobec tego, należało uznać, że wskutek konieczności poddania się zabiegom operacyjnym z dnia 30.05.2019r. i 09.07.2019r., powód doznał nowej krzywdy, pozostającej w związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę z dnia 15.04.2009r. Krzywdy tej nie można było przewidzieć w dacie pierwotnego orzekania o zadośćuczynienie w postępowaniu w sprawie (...) Sądu Rejonowego w O., a nie była też objęta podstawą sporu w sprawie (...) tego sądu. Stąd wniosek, iż dotąd przyznane powodowi zadośćuczynienie nie obejmowało tej nowej, wynikającej z kolejnych zabiegów operacyjnych, krzywdy. Wobec tego, roszczenie powoda w zakresie zadośćuczynienia, co do zasady należało uznać za zasadne.

Z kolei odnosząc się do wysokości żądania z tego tytułu, w ocenie Sądu, jest ono zawyżone. Nie ulega wątpliwości, że wskutek konieczności poddania się dwóm nowym zabiegom operacyjnym, dalszej rehabilitacji i leczeniu, powód doznał nowych cierpień fizycznych i psychicznych oraz licznych ograniczeń w życiu codziennym. Oprócz niewątpliwych dolegliwości bólowych związanych z samymi operacjami, powód musiał poddawać się długotrwałej rehabilitacji i przez długie okresy poruszać się o kulach. Pomimo przebytych zabiegów powód nie wrócił do pełnej sprawności, występują u niego cechy niewielkiej niestabilności przednio-przyśrodkowej stawu kolanowego prawego, brak czynnej ruchomości palucha lewego z brakiem czucia po stronie grzbietowej i w pierwszej przestrzeni międzypalcowej. Powoda czeka także zabieg usunięcia wszczepionych płytek tytanowych, a w związku z tym dalsze dolegliwości z tym związane, ograniczenia i rehabilitacja. Jednocześnie w sprawie należało mieć na uwadze także i to, iż powód do chwili obecnej otrzymał już zadośćuczynienie w łącznej wysokości 46 500,00 zł.

Stosownie do utrwalonego już w doktrynie i orzecznictwie stanowiska, zadośćuczynienie pieniężne ma na celu złagodzenia poczucia krzywdy u poszkodowanego. Zadośćuczynienie jest rekompensatą nie tylko za doznane cierpienia fizyczne, ale również za niekorzystne następstwa zdarzenia w sferze psychiki poszkodowanego. Celem zadośćuczynienia jest przywrócenie poszkodowanemu równowagi emocjonalnej naruszonej przez doznane cierpienia psychiczne. Powszechnie uważa się, że powinno ono wynagrodzić utratę radości życia, ułatwić mu przezwyciężenie ujemnych przeżyć psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia, należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jaki i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu i długotrwałego leczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1 lutego 2005 r., II APa 9/04, 72479 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2004 r., I CK 219/04, Legalis nr 208587), a także długotrwałości choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (tak Sąd Najwyższy w wyrokach z 10 czerwca 1999 r., UKN 681/98 i z 24 października 1968 r., I CR 383/68).

W podanych okolicznościach, w ocenie Sądu odpowiednią kwotą zadośćuczynienia jest kwota 35 000,00 zł, która Sąd zasądził na rzecz powoda stosownie do art. 445§1 w zw. z art. 444§1 k.c. W pozostałej części roszczenie powoda, co do zadośćuczynienia Sąd oddalił jako zbyt wygórowane.

Co do żądania odszkodowania zgłoszonego przez powoda Sąd uznał te żądania za uzasadnione co do zasady, poza zgłoszonymi roszczeniami z tytułu kosztów dojazdów na leczenie i rehabilitację, kosztem masażu rozluźniających oraz kosztami operacji z dnia 13.11.2019r. i kosztem usługi dietetycznej.

W kwestii kosztów masażu należy wskazać, że stosownie do wniosków opinii biegłego, powód nie wymagał odpłatnego masażu rehabilitacyjnego z uwagi na to, iż nie miał on wpływu na istotną poprawę wydolności stawów kolanowych (opinia biegłego – k. 333v, 387). Powyższe znajduje także uzasadnienie w treści skierowań na rehabilitację, które zostały wydane powodowi dnia 01.06.2019r. (k. 79) i dnia 12.07.20019r. (k. 50), i w których zostały zawarte wskazania co do kinezyterapii, natomiast brak jest zaleceń co do masażu.

Odnosząc się do kwestii kosztów dojazdów na leczenie i rehabilitację, w ocenie Sądu, należało uznać je za nieudowodnione. W szczególności własne zestawienia powoda przedłożone pozwanemu nie są dowodem ich poniesienia i wysokości. Takim dowodem nie jest także fakt częściowego uznania tych kosztów przez pozwanego. Innych dowodów w tym zakresie strona powodowa natomiast nie zaoferowała. Z kolei co do kosztu podróży lotniczej z Holandii udokumentowany bilet (k. 130), brak wykazania celowości poniesienia tego kosztu w kontekście zabiegów, którym poddawał się powód czy rehabilitacji. W szczególności z twierdzeń powoda wynika, że ze świadczeń rehabilitacyjnych korzystał także w miejscu pobytu, tj. w Holandii, w związku z tym brak uzasadnienia do przyjazdu w tym celu do Polski.

Stosownie do opinii biegłego w kwestii operacji z dnia 13.11.2019r., nie była ona następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 15.04.2009r. i miała charakter jatrogenny a nie pourazowy. Ostateczne stanowisko biegłego w tym zakresie nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Nie zostały także zaoferowane Sądowi dalsze dowody, co do kwestii, iż stanowiła ona następstwo zdarzenia z dnia 15.09.2009r. Wobec powyższego Sąd orzekając o wysokości należnego powodowi odszkodowania, nie uwzględnił kosztów tego zabiegu operacyjnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekając o odszkodowaniu nie uwzględnił:

- z żądania zgłoszonego pozwanemu pismem z dnia 12.07.2019r. - kosztów konsultacji i usługi dietetycznej w kwocie 350 zł (faktura nr (...) z 07.05.2019r. – k. 90) z uwagi na nieudowodnienie związku przyczynowego ze skutkami wypadku oraz celowości; kosztów badania na nosicielstwo patogenów alarmowych w kwocie 32,85 zł (faktura nr (...) z 24.05.2019r. – k. 84) z uwagi na to, iż nie dotyczyła ona powoda;

- z żądania zgłoszonego pismem z dnia 10.10.2019r. – kosztów masażu w kwocie 50,00 euro (faktura (...) z 05.09.2019r. – k. 104), kosztów dojazdów oraz przy uwzględnieniu kosztu leków z faktury nr (...) z dnia 12.07.2019r. do kwoty 145,30 zł – zgodnie z opinią biegłego.

Z żądania zgłoszonego pismem z dnia 05.12.2019r. Sąd uwzględnił tylko koszty rehabilitacji w kwocie 1 732,65 zł (rachunki (...) z 01.10.2019r. i (...) z 03.11.2019r. – k. 128 i 129) z uwagi na to, iż pozostałe przedłożone koszty są związane z operacją z dnia 13.11.2019r., co do której, zgodnie z opinią biegłego, brak związku z wypadkiem z dnia 15.04.2009r. Z żądania zgłoszonego pismem z dnia 24.01.2020r. Sąd uwzględnił tylko koszty rehabilitacji w kwocie 1 730,87 zł (rachunki (...) z 31.12.2019r. – k. 185 i (...)z 31.12.2019r.– k. 186) z uwagi na to, iż pozostałe przedłożone koszty są związane z operacją z dnia 13.11.2019r., co do której, zgodnie z opinią biegłego, brak związku z wypadkiem z dnia 15.04.2009r., z kolei koszty dojazdów pozostają nieudowodnione – jak to już wskazano powyżej.

Odnosząc się do głównego zarzutu pozwanego, co do poniesionych przez powoda kosztów leczenia, w tym rehabilitacji, zabiegów operacyjnych, zakupu leków i sprzętu ortopedycznego, iż świadczenia w tym zakresie były możliwe do uzyskania w ramach NFZ w związku z tym powodowi nie przysługuje w tym zakresie odszkodowanie, należy wskazać, że brak podstaw do podzielenia tego stanowiska pozwanego.

Należy wskazać, że świadczenie ubezpieczyciela w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także uzasadnione i celowe koszty leczenia oraz rehabilitacji poszkodowanego niefinansowane ze środków publicznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt III CZP 63/15). Stąd w ocenie Sądu powodowi przysługiwało prawo skorzystania z pomocy medycznej poza publiczną służbą zdrowia. Brak przy tym podstaw do stawiania mu wymogu udowodnienia, iż nie mógł on w określonym zakresie skorzystać ze świadczeń w ramach publicznej służby zdrowia. Sąd orzekający w tej sprawie podziela stanowisko, że poszkodowany nie może być pozbawiony możliwości korzystania z leczenia lub rehabilitacji, które mogłyby doprowadzić do odpowiedniego efektu restytucyjnego w zakresie jego stanu zdrowia, nawet, jeżeli realizowane świadczenia medyczne powodują powstanie zwiększonych kosztów. Po pierwsze, akcentuje się konieczność pozostawienia poszkodowanemu wolności wyboru, co do systemu leczenia, czy to prywatnego czy publicznego, a po drugie nie można nie zauważyć, że nie tylko dostęp, ale i poziom merytoryczny czy techniczny usług medycznych oferowanych publicznie, może być mniej efektywny w zakresie poprawienia stanu zdrowia poszkodowanego. Tym bardziej, że na gruncie spraw o odszkodowanie i zadośćuczynienia z tytułu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowany powinien podejmować wszelkie działania, które prowadzą do polepszenia jego stanu zdrowia lub przyspieszenia tego procesu, a wręcz przeciwnie - zaniechać wszelkich działań, które utrudniają osiągnięcie tych celów (tak m.in. SO w Olsztynie w wyroku z 02.07.2019r. w sprawie I C 220/18). Stąd, w ocenie Sądu, powód miał prawo skorzystać ze świadczeń rehabilitacyjnych i leczniczych oferowanych w ramach NFZ albo ze świadczeń prywatnych, w szczególności jeżeli skorzystanie z tych świadczeń zapewniało szybsze ich udzielenie, a co za tym idzie szybszy i pełniejszy efekt leczniczy. Powód zgodnie ze swoim wyborem skorzystał ze świadczeń medycznych, diagnostycznych i rehabilitacyjnych w niepublicznej placówce medycznej, przy czym uzyskane świadczenia (poza wskazanymi wyżej wyjątkami) pozostawały w związku z urazami odniesionymi w wyniku zdarzenia z dnia 15.04.2009r. Kwestia ta przesądza o zasadności ich poniesienia, a tym samym uprawnieniu do żądania ich zwrotu od pozwanego stosownie do art.444§1 k.c.

Podkreślenia przy tym wymaga, że zasadą, wynikającą z art. 444§1 k.c., jest ponoszenie kosztów leczenia poszkodowanego przez zobowiązanego do naprawienia szkody, a nie przerzucanie kosztów usunięcia następstw zdarzeń, za które odpowiedzialność ponosi, na system publicznej służby zdrowia w ramach świadczeń NFZ.

Należy także mieć na uwadze, że stosownie do wniosków opinii biegłego wydanej w sprawie, powód na przestrzeni kilku lat od wypadku był poddawany wielokrotnemu leczeniu operacyjnemu w tej samej placówce leczniczej i dalsza kontynuacja leczenia była zasadna i konieczna, pomimo tego, iż była to placówka niepubliczna. Ciągłość procesu leczenia jest bowiem najlepsza dla pacjenta wtedy, gdy wykonuje ją ten sam zespół leczący.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane okoliczności Sąd uwzględnił roszczenie odszkodowawcze powoda do kwoty ogółem 54 372,71 zł. O odsetkach od poszczególnych kwot składających się na żądanie odszkodowania Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu w tym zakresie.

W ocenie Sądu, za zasadne należało także uznać żądanie zasądzenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb. Jak wynika z opinii biegłego oraz przedłożonej dokumentacji lekarskiej, powód po zabiegach operacyjnych wymagał i w dalszym ciągu wymaga rehabilitacji. Okoliczności te były podstawą pierwotnego zasądzenia na jego rzecz renty z tego tytułu oraz podwyższenia jej wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w O.w sprawie (...). Zważywszy na dalszą konieczność korzystania przez powoda z rehabilitacji pod okiem profesjonalnego terapeuty oraz czekającą powoda operację usunięcia zespoleń tytanowych, zasadne jest również zasądzenie jej w okresie wskazanym w żądaniu pozwu. Jednocześnie, w ocenie Sądu żądana kwota świadczenia jest wygórowana i powód istotnie nie udowodnił wysokości tego roszczenia. Natomiast mając na uwadze ogólny wzrost cen towarów i usług jaki nastąpił od daty ostatniego orzekania w przedmiocie renty, a co za tym idzie także wzrost cen w zakresie usług rehabilitacyjnych, w ocenie Sądu, odpowiednia wysokość renty z tytułu zwiększonych potrzeb winna wynosić 1100,00 zł począwszy od dnia 01.03.2020r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo z tego tytułu jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy.

O odsetkach od zasądzonych roszczeń z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania, Sąd orzekł zgodnie z żądaniami pozwu w tym zakresie, w szczególności od wskazanych w pozwie dat w oparciu o art. 481 § 1 k.c. Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od żądania zadośćuczynienia i odszkodowania od dnia następnego po upływie 30 dniowego terminu wynikającego z art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 621 z późn. zm.), liczonego od dnia doręczenia pozwanemu kolejnych wezwań do zapłaty obejmujących poniesione przez powoda koszty leczenia oraz żądanie zadośćuczynienia. Sąd nie znalazł przy tym żadnych okoliczności usprawiedliwiających zwłokę ze spełnieniem zgłoszonych ubezpieczycielowi świadczeń, co do kwoty żądania zadośćuczynienia i odszkodowania (vide - wyrok SN z 18.01.2018 r., V CSK 142/17, LEX nr 2455743).

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 k.p.c., stosownie je rozdzielając zgodnie z wynikiem procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, iż powód utrzymał się w swoich roszczeniach w blisko 80% (dokładnie: 78,54%).

Koszty poniesione przez powoda to: opłata sądowa od pozwu – w łącznej kwocie 6 618,00 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia związanego ze sporządzeniem opinii biegłego – 2 000,00 zł, z czego wydatkowano kwotę 1 372,82 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5 400,00 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł. Łącznie 13 407,82 zł gr.

Z kolei na koszty poniesione przez pozwanego składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5 400,00 zł, zgodnie z również ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł, tj. łącznie 5 417,00 zł. Pozwany uiścił także kwotę 500,00 zł zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego, która jednak nie została wykorzystana w żadnej części.

Wobec powyższego Sąd tytułem zwrotu kosztów procesu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 726,00 zł.